

متن پرسش

حیفم میاد خدا این همه خلاقیت بهم میدن و جامعه روز و آینده رو بهم میشناسونن تا اختراعاتی انجام بشه اما صرفا بخاطر پول گرفتار دیگرانی هستیم که با محدودیت های فکریشون مواجهیم و به یک گرمی سردی مزاجشون کل حرکات علمی مون زیر سؤال می ره. چقدر حیف زمانی که برای رشد جامعه و مرکز علم انسانی یعنی ایران مخصوصا اصفهان هست باید دچار چنین معظلی باشیم. زمانی که ما میتونیم مقابل نظر خلاف رایج علم تجربی غربی، علوم انسانی و طبیعیه صحیح رو پیاده کنیم اینقدر زمین گیر باشیم. واقعا این پول چیه که نه می ذاره پیش روی علمی انسانی داشته باشیم و نه هر نوع پیش روی دیگه ای. نتونستم دلیلی غیر از خلاقیت علمی از زندگی و اشتغال برای خودم پیدا کنم و اگه نتونم کلا بی معنی می شم، بی معنی شدن کسی مثل من خطرناکه، واقعا آدم خطرناکی ام. اگه پول داشتم صرف تحقیق و توسعه و بنیان گذاری سبک زندگی انسانی می کردم و آدمایی رو جمع آوری می کردم که از خلاق ترین و آزادترین و بروز ترین و با استعدادترین مردان روزگار باشند تا تحولی در جهان آینده را از امروز بسازیم. هرچه می بینم شرکت ها و سرمایه دارها مسیرهای خودشون رو مشخص کردن و نمیتونن تحولاتی به این سرعت در خود جای بدن درحالیه که مردمان بخاطر گرفتاری علوم روز، هر روز بیشتر تلف می شوند. اگه امروز نشه من خودم رو توی تنگناش نمی ذارم و میرم پی تجارت های پر سود بی آنکه معنایی داشته باشند و واقعا خودم رو توش غرق می کنم چون تا جان خرج چیزی نکنی اتفاقی حاصل نمیشه و من بدنبال حاصل شدنم نه دنبال صبرهای طولانی و فلاکت بار تا خاری.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آنچه مسیر ما را به سوی کمال شکل می دهد ایمان به توحید حضرت ربوبی است از آن جهت که او پروردگار ما است. حال به هر صورت که او مصلحت ما را می داند. در این مورد خوب است به کتاب «جایگاه رزق در هستی» که روی سایت هست؛ رجوع فرمایید. موفق باشید